A reveure, Francesc Viader (Quico)

Amic i excomerciant del Barri Vell de Girona

Quan vaig obrir el diari i em vaig assabentar del traspàs d'en Francesc Viader Martí, conegut en l'àmbit amical com a Quico, em va sortir una exclamació. No pel fet en si, perquè tots hi tindrem el nostre trosset un dia o un altre, però, d'en Quico, personalment feia temps que no en sabia res, malgrat que en una època vam tenir una estreta vinculació d'amics i vam compartir l'hostaleria, un ofici extraordinari en què es requereix, però, molt d'esforç.

D'en Quico, en sabíem la seva afició a les pel·lícules, a fer de guionista, d'actor, de director. Va conèixer aquest món a Barcelona, però finalment va tornar a Girona amb una il·lusió que l'entusiasmava, que era la seva passió per la gastronomia i per convertir-la en un camí cultural i de relació. Parlar, intercanviar criteris, no tan sols fer un bon àpat, sinó trobar-hi un caliu. I ho va aconseguir.

En Quico, l'any 1978, mogut per l'estimació a Girona, va obrir i fundar el reconegut restaurant Cipresaia, que al cap de poc temps va ser un lloc de referència, i tot i que aquell indret no tenia l'aspecte actual va ser un lloc visitat per grans personalitats, hi havia un segell de qualitat. Haig de dir que aquesta obertura va ser el primer alè renovador del món de la gastronomia. Nosaltres hi érem del 39 i el 1971 també havíem fet el gran canvi, però la seva obertura va ser la primera innovació en anys en el camí cap al call jueu. Era una Girona que despertava a la vida i que canviaria la Girona grisa i negra. Ell tenia germans residint en aquest rovell de l'ou del Barri Vell de Girona, entre Carreras Peralta i General Fournàs.

Vetllava per la seva clientela i era una persona de caràcter afable i amb arrels a Bescanó. Portava del seu mas algunes de les exquisideses del restaurant. Va ser tota una època en què, acostumats a no veure gaire gent, aquell corredor, com en deia jo de petita, es va convertir en un indret obligatori de gastrònoms. Ara no hi ha cap porta en què no hi hagi un establiment d'hostaleria. En Quico ens ha deixat a Barcelona i el Cipresaia va mantenir el nom fins al 2006.

Ahir li van dir adeu al Tanatori de Girona a les 16.30 h de la tarda. Clients i amics hi van ser presents per fer costat a la seva esposa, als fills, als nets i als germans. Persones estimades de la nostra ciutat en aquest moment tan especial de dir adeu a una persona estimada.

Descansi en pau.

Publicat a:

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/article/29-necrologiques/1546974-a-reveure-francesc-viader-quico.html